

[Aksel Larsen.]

ket ved stk. 2, der siger, at dette gælder dog ikke aftaler mellem den enkelte leverandør og aftager om eneforhandling eller lignende.

Når vi skal sammenligne det af retsforbundet stillede ændringsforslag med lovforslaget, som det foreligger efter anden behandling, foretrækker vi det sidste, selvom vi som sagt ikke dermed vil påstå, at vi er tilfredse med det. Det kan vi vist også vanskeligt blive, eftersom vi ikke tror, man kan gennemføre en tilfredsstillende trust- og monopollov under de kapitalistiske samfundsforhold, vi har. Vi mener altså trods alt, at ministerens lovforslag må være at foretrække. Vi kan se, at det kan bruges, vel at mærke hvis den ansvarlige minister har en alvorlig vilje til at udnytte de muligheder, der trods alt findes i det, for at gribe ind overfor aftaler, som måtte skade forbrugerne eller samfundet.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Også jeg må fraråde, at man stemmer for det af det ærede medlem hr. Tholstrup m. fl. stillede ændringsforslag. Det forekommer mig at være et højest ejendommeligt amfibium af et forslag til en antimonopollov. Den eneste virkelige beføjelse findes i forslaget § 7, og den går kort og godt ud på, at aftaler, vedtagelser, bestemmelser m. v. straks skal ophæves. Der er ikke nogen som helst beføjelse for ministeren til at undersøge et forhold nærmere og herigennem få skilt avnerne fra hveden; hverken for erhvervslivet eller forbrugerne kan det være nogen særlig ønskelig lovgivning. Lovgivning af denne art har været prøvet i udlandet, men vist sig ganske ineffektiv. De øvrige paragraffer indeholder ingen virkelige beføjelser, men derimod kun, hvor det drejer sig om mindre virksom konkurrence, mulighed for at undersøge, efterforske og overveje og tilsidst give indstilling til ministeren, som derefter helt eller delvis kan offentliggøre disse indstillinger. Det må være aldeles utilstrækkeligt betryggende for forbrugerne at skulle nøjes med en sådan lov; og hvori dens særlige liberalistiske karakter består, forekommer mig ganske uforståeligt.

Tholstrup: I og for sig er det en anbefaling, at hverken det ærede medlem hr. Aksel

Larsen eller forfatteren af „Fremtidens Danmark“, den højtærede økonomi- og arbejdsminister, kan stemme for et forslag om frihed.

Jeg vil lige gøre en kort bemærkning til udtrykket „at skille avnerne fra hveden“. Der står ganske enkelt i ændringsforslagets § 7, at aftaler er forbudt. Det er nemlig min opfattelse, at man meget vanskeligt vil kunne påvise, at aftaler, som i og for sig nok kan forsvares, og som ikke gør nogen synderlig skade, gør gavn, og når de ikke gør det, kan man lige så godt forbyde dem allesammen på stribe i stedet for at begynde at undersøge, om der eventuelt skulle være en aftale, der kunne være til nogen som helst nytte eller gavn. Når man har det synspunkt, at der ikke under frie forhold er nogen aftaler, der kan være til nytte, selvom der muligvis er enkelte, der ikke kan skade, er det ganske konsekvent og enkelt at forbyde enhver aftale.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget

forkestedes med 170 stemmer mod 6; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ordføreren (Poul Hansen [Kalundborg]):

Da der ikke foreligger nogen tillægsbetænkning, må jeg for en ordens skyld gøre opmærksom på, at udvalget har afholdt et møde mellem anden og tredje behandling. Hele udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse i den affattelse, det fik ved anden behandling.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 169 stemmer; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere på dagsordenen

Udvalget angående forslag til lov om danske skibes forsikring mod krigsfare og